

der er stor Forskjel derpaa. Stenolie spiller ikke nogen Rolle i Industrien, men Kul spiller en ganske overordentlig stor Rolle i Industrien, og Kul forener tillige ogsaa dermed det, at det er en Artikel af Vigtighed ikke alene for de lavere stillede Klasser, men ogsaa for hele Samfundet, fordi det er et Brændselmateriale, og vi leve i et Klima, hvor vi absolut maa have kunstig Varme. Jeg tror imidlertid ikke, at disse to forskellige Artikler kunne sammenlignes. (Ufbrydelse af Haffner). Min ærede Nabo (Haffner) siger rigtignok, at vi ogsaa skulle have Vys; ja, det er ganske rigtigt, om Vinteren skulle vi ogsaa have Vys, men det har vi da ialtfald ogsaa skullet have, førend vi fik Stenolie. Til Trods for denne lille Bemærkning tror jeg dog, at det er sandt, hvad jeg har sagt. — Naar dernæst den høitærede Finantsminister har sagt, at jeg ogsaa kom frem med et Forslag, der gik ud paa, at hele Raffetolden skulde hæves, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg her i Thinget har udtalt, at jeg har gjort Forsøg paa i Udvalget at faae vedtaget et Forslag, der gik ud paa en Nedsættelse af Raffetolden, men at jeg ikke kunde faae det sat igjennem og derfor sluttede mig til dem, der vilde have hele Raffetolden ophævet, og jeg gjorde det saa meget mere, som jeg vedblivende holder fast ved, at Kaffe spiller en stor Rolle for den fattige Mand. Naar den høitærede Finantsminister vilde erkyndige sig derom og saa havde faaet at se, hvor mange fattige Kvinder i Kjøbenhavn der ikke faar anden Middagsmad end en varm Kop Kaffe, vilde han ikke have sammenlignet Kaffe med Brændevin. Med Hensyn til den Bebreidelse, den høitærede Minister ogsaa gjorde mig, at jeg ikke havde opfyldt den Pligt, der paahvilede mig med Hensyn til Sufferforslaget, samtidig at fremlægge de behørigte Oplysninger, tror jeg, at han virkelig deri gjør mig ikke ringe Uret, thi det var først under Forhandlingerne mellem 2den og 3die Behandling i Udvalget, at det blev mig bekjendt, hvilke Fordringer den høitærede Finantsminister stillede, nemlig at det skulde bevise, at Raffinaderierne her kunde producere Farin, og endelig, at, naar disse simple Sukkere bleve nedsatte til en lavere Told, de da ikke med større Fordel kunde bruges til andre Fabrikata af Sukkere end de høiere bestattede Raasukkere. Da jeg altsaa først fik denne Underretning paa et saa sent Standpunkt, og naar man tillige veed, at jeg i de saa Dage var istand til at fremlægge for den høitærede Finantsminister 3 Prøver af Farin, der er produceret her, og jeg tillige gjorde alt Muligt for ogsaa at fremskaffe Oplysninger om, hvorledes de simple Sukkere

stille sig til Fabrikationen af bedre Sukkere, tror jeg, at jeg i denne korte Tid har gjort Alt, hvad der vel paa nogen Maade kunde fordres af mig. Jeg skal lade det staa ved sit Værd, om dette kan siges om Finantsministeriet, men saa meget maa det være mig tilladt at bemærke endnu, at jeg udtryffeligt har sagt, at jeg ogsaa vilde betragte det som en aktiv Sympathi, hvis blot den Erklæring var fremkommen: „Vi skulle undersøge denne Sag, men Tiden har været altfor kort til, at vi kunde gjøre det denne Gang.“ Men ikke engang denne Udtalelse fik jeg, jeg fik endnu blot en Paamindeelse om, at Bewisbyrden paahvilede mig.

Formanden: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauerstev: Den ærede Ordfører fremdrog en Sætning, som har været nævnt flere Gange, og jeg nødes ogsaa til at nævne den, det var nemlig det fremmede Ord status quo. Det gjorde mig ondt, at den ærede Ordfører indtog en saa bestemt Stilling til den behandlede Toldlov. Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører kunde have spøiet til minus det finantsfelle Beløb, som Krigsskatten andrager. Hvis det var kommet til, vilde jeg dog have fundet, at der var et Grundlag, hvorpaa man kunde have troet ved en fremtidig Behandling af Toldloven at opnaa en Overenskomst. Endvidere fremdrog den ærede Ordfører som Forvar for Beskyttelsen af den større Industri den Sætning, at Indvandringen af Arbeidskraften fra Landet til Byerne var saa stor, og at det som Følge deraf var nødvendigt at søge en Bessjæstiggelse for denne store Tilgang af Arbejderstanden. Jeg maa udtale min Tvivl om Rigtigheden deraf, thi det er mig meget vel bekjendt, at Arbeidsmanglen paa Landet, navnlig i Sylland, er meget stor og har forøget sig i de senere Aar, hvilket har havt til Følge, at man derovre ikke alene paa de større Gaarde, men ogsaa paa de mindre har maattet indforstrie Arbeidskraft fra vore Nabolande Sverig og Norge. Dette Forhold er tiltaget i en meget betænkkelig Grad, og det tyder dog ikke paa, at der er tilstrækkelig Arbeidskraft, men paa, at der i Virkeligheden er Mangel. Om dette Misforhold, der er tilstede, vil kunne modvirkes, skal jeg ikke kunne sige. Vel tror jeg, at den uheldige Thendelov, vi have, bidrager Sit til, at Forholdene ere saa løse og slappe, som de ere for Tiden, og jeg vil ønske, at vi i en nær Fremtid kunde blive enige om at faae Noget bødet paa dette Misforhold, som her er til-